

BINEVESTITORUL

המבשר טוב

איין מאנאטס-בלאטט וועגען עניני האמונה און מאראל.

„Ce frumoase sânt de munți, picioarele celui ce aduce VESTI BUNE, care vestește pacea, picioarele celui ce aduce VESTI BUNE care vestește mântuirea!“

Isaia 52.7.

„Duceți vă în toată lumea, și propovediți VESTI BUNE (Evanghelie) la orice făptură.“

Evangh. Marc 16.15.

מה נאוו על ההרים רגלי מבשר משמיע שלום. מבשר טוב ומשמיע ישועה...

(ישעיה נב, 7).

ולכו אל-כל-העולם וקראו את הבשורה לכל-הברואה...

(ברית החדשה: מוס טז 15).

No. 9—10.

1926.

קישניעוו.

גואלי הי

די שונאים לאכען איבער מיר, זיי מאכען פון מין פלאג א שיר, דאך איז גאט'ס חסד תמיד ניי; גואלי הי!

ווען מיין נשמה האט קיין פריד, דער גוף איז שוואך און קראנק און מיר, א קול אך הער: „צופירדען זיי, גואלי הי!“

מיין טרווריג הארץ פינדט קיינע רוה, די וועלט ברענגט נאך איר פלאג דערצו און ווידער הער אך: גליקליך זיי, גואלי הי!

ווען צרות, שמערצען דריקען שווער, דעם וועג פארדונקלן מעהר און מעהר, דאס קול מיר רופט: „וואס איז דערביי, גואלי הי!“

ווען איך מוז געהן דורך פינסטרע נאכט, מיין פוס קיין זיכערן שריט דא מאכט; גאט'ס ווארט מיר זאגט: „ער איז געטרוי, גואלי הי!“

איך ווייס ווי שרעקליך מיינע זינד מיין גוף מיט שווערע קעמען בינדט, דאד הערהער אך רופען: „ביסט שוין פרוי, גואלי הי!“

אזוי קען איך גאנץ רוהיג זיין: ער לעבט, ער לעבט, דער גואל מין, א יא ער שמעהט מיר תמיד ביי, גואלי הי!

דער נומער פאסטוך.

הקמתי עליהם רעה אחד ורעה
 אתהן את עבדי דוד הוא ירעה
 אחם והוא יהנה לָהֶן לְרעה ואני
 יהיה אחיה להם לְאֵלֵהֶם . . .
 (יחזק. ט"ד *)

אייניגע רייזענדע זענען פארבלאנועט געווארן
 און האב ניט געוויסט מיט א וועלכען העג ווייטער
 צו געהן. א פאסטוך, וועלכער האט דאס געזעהן
 פון דער ווייט, האט זיך מיט גרויסער מיה דורך
 שטיינער, דערנער און שטעכל צו זיי דערנעווייט
 און האט זיי פארנעלענט צו פירען מיט דעם
 רעכטיגען וועג אין דעם ארט זיי זיי ווילען געהן.
 אבער די רייזענדע האבען מורא געהאט פאר דעם
 אונגעקאנטען פאסטוך און מיט גרויסן ספק האבען
 זיי אים געזאגט: פון וואנעט קענען מיר ווייסן,
 אז די וועסט אונז פירן צו אונזער ציעל מיט דעם
 ריכטיגען וועג? אויף דעם האט זיי דער פאסטוך
 געוויזען זיינע צעריסענע מעלכשים און זיינע צע-
 רראפעטע, צעשטאכענע הענד און פיס מיט פרי-
 שע צייכען פון בלוט, זאגענדיג, אז דאס איז מיט
 אים געשעהן, ווען ער האט זיי געזעהן בלאנזען
 און איז געלאפען גיך זיי ארויסצופירן פון דער
 סכנה, ווייל אין דעם הארט. איז דא א סך אבר-
 נונדע.

דויע בעווייזע איז גענוג, אז מ'זאל זעהן די
 ליבע פון דעם פאסטוך צו די פארבלאנועטע.
 נאך קלארער קען מען זעהן אין פיל נרעסערן
 מאסשטאב, אז ישוע המשיח איז דער אמת'ר
 וועה הטוב, פון וועלכן ס'איז געזאגט ביי די נביאים,
 וועלכער זאל ארויסראמעווען די זינדיגע מענשען
 אויך די. צאן הבודות, וועלכע די רועי ישראל
 האבען פארפירט און האבן ניט געווארנט וועגן זיי
 ירמיה כ"ג; יחזקאל ל"ד; זכריה י"א.

ווען ישוע האט געזעהן דאס פאלס, איז דער-
 צעלט, „נכמרו רחמיו עליהם כי הם מתעלפים
 נדכים כצאן אשר אין להם רעה.—ער האט רחמנות
 באטומען אויף זיי ווייל זיי, זענען זעהר פארשמאכט
 און צושפרייט געזען, ווי שאף, וואס האבן ניט קיין
 פאסטוך. (ברית הרשה: מתי י"א, 36). אלס דער
 רעה הטוב, פון נאם געשיקט, האט ער געמייסט, *

(* אַנכי הוא הרעה הטוב, אמר ישוע, הרעה הטוב
 יתן את נפשו בעד צאנו" (בר. חחד. יוחנן, י.)

געהיילט די פערזינדיגע, קראנקע שייפעליך. די
 מידע האט ער געמראגען מיט ליבע און בערוהיגט.
 איינלאדענדיג: „פנו אלי כל העמלים והתעונים
 ואני אניה לכם.—קומט צו מיר אלע לייזענדע,
 מידע אין איך וועל אייך גיבן רוה' נכרית ההרשה:
 מתי י"א, 28). ישוע זאגט דאריבער: אנכי הוא
 הרעה הטוב, הרעה הטוב יתן את נפשו בעד צאנו
 ,איך בין דער נומער פאסטוך, דער נומער פאסטוך גיבט
 אוועק זיין נפש פאר די שאף (בר' חחד. יוחנן י, 11).
 ישוע האט זיך מקריב געווען, ער האט זיין לעבן אוועק
 געגיבן די שאף צו ראמעווען, ווי דער נביא ישעיה
 האט נאך פרייער נביאה געזאגט: „בלנו כצאן תעינו
 איש לדרכו פנינו ויהיה הפגיע בו את עון כלנו...
 כי נגזר מארץ היום מפשע עמי ננע למו... הערה
 למות נפשו... והוא הטא רבים נשא ולפשיעים יפגיע"
 „...מיר זענען אלע פארבלאנועט, יעדער אויף זיין
 וועג און נאט האט אויף אים ארויפגעלענט די
 זינד פון אונז אלע... ער איז אפגעשניטן געזארן
 פון די לעבעדיגע פאר די זינד פון מיין פאלס...
 ער האט איבערגעגיבן זיין נפש צום טויט... אין
 ער האט געמראגן די זינד פון פילע און איז פאר
 די זינדער א פארמיטלער...“ (ישעי' נג). ווייל דאס
 איז פארנעקומען מיט ישוע המשיח און דער צייט
 פון בית שני, ווי די נביאים האבן געזאגט, איז
 דאס איינער פון די בעסטע סמנים, אז ער איז
 דער אמת'ר רעה ישראל. יעדער זינדער, וועלכער
 וויל, בעפרייעט ווערן פון זינד און וויל האבען
 שלום אין זיין הארצן דארף קומען מיט אמונה צו
 דעם רעה ישראל, צו ישוע, וועלכער איז געזאלבט
 פון נאמי להבש לנשברירלב, לקרא לשבויים דרור
 ולאסורים פסה קוח' (ישעי' ס"א). ער קען היילען
 די צעבראכענע הערצער און באפרייען די פון פער-
 זידענע זינד געפאנוענע. ישוע המשיח, וועלכער
 זיצט לימין יהוה * איז עד היום דער מפגיע און
 דורך אים קענען מיר גערעכטפארטיג זיין פאר נאט,
 ווייל ער איז אונזער יהוה צדקניו (ירמ' כ"ג).

א, זינדער, מאך ניט ארט דיין הארץ. היום
 אם בקולו תשמעו אל תטשו לבבכם. ווען די
 הערסט דעם רוף פון נאם היינט טוה תשובה פון
 הארצען און דורך ישוע המשיח וועסטו באטומען
 סליחות עזרות און ווערן א אמת'ער איד נאמיס
 א קינד מיט א לב חדש ורוח הרשת. * א.

(* החלים: ק"י, א'.

„דאס עבינע פראבלעם“ *

פון ת. י. איינשפראך

II.

די פראגע אין אלגעמיין, איז אזוי אלט ווי דער אידישער גלות. אין אלע צייטן האבן זיך געלאזט הערן שטימן פון פערשירענע ריכטונגען פון אונזער פאלק בנוגע דער פראגע. נאך איירר די מויערן פוילן גהעמט זענען געפאלן, האבן זיך שוין געפונען — ווי זאגנדיג רופט זיי אן — „טרוימיר“ ** וואס האבן געזוכט מיט אלע זייערע כחית צו מאכן א פשרא צווישן דעם אידישן פאלק און ישוע. די סבה וואס מעהערערע האבן זיך מיט דער פראגע ניט אכגעגעבן איז געווען — גרויס מורא פאר דעם כלל. מען האט מורא געד האט מאכר וועט מען מייסלן מיט די פינגר. אט איז א משומר¹ (זעה איש החרוץ אין „העתיד“). פונדעסטוועגן האבן זיך פון צייט צו צייט, געד פונען אידן וועלכע האבן געשפיעלט און שפיעלן עד היום. נאר גרויסע דאלע ביי דעם אידישן פאלק, וואס האבן זיך פריינדליך, און מאנכע זא- נאר מיט פיעכע בעצויגן צו ישוע און צום קרי- סטענטהום, מיר וועלן דא דערמאנען אזאלכע פער- זענליכקייטן ווי 1¹ יהודה הלוי, 2² רבי משה בן מימון (רמב"ם); און 3³ ר' יעקב עמדין *** נאר- נישט געשמעסט פון די מאדערנע אידן וועמענ'ס צאהל עס וואקסט פון טאג צו טאג. דער היסטאר ריקר אבער, וואס וועט אמאל דורך-בלעטערן דאס מאטעריאל פאר זיין אבהאנדלונג איבער, די רע- וויזיע פון ישועס פראצעס וועט ער ניט לענען גלייכילטיג פערבייגען, יענע רעוויזיאנס געזעל- שאפט אין דייטשלאנד, וועלכע האט זיך געהאט געגרינדעט צום סוף פון'ס 19¹⁹ טען יאהר-הונדערט מיט דעם צוועק צו רעוויזיערן דעם משפט פון ישוע המשיח. זיי האבן זייער ארבייט פינקטליך אויסגעפיהרט, און האבן דאן ארויסגעגעבן אן אור-

I.

דר. הייס זשיטלאזסקי, אין זיין אבהאנדלונג „די טריסטענטהום שאלה פאר געבילדעטע אידן“ ** האט בעריהרט א פראגע, וואס האט אין א גע- וויסן טריין, ארויסגערופן א שטארקן פערדרום געגן איהם. די פראגע איז ניט שפאלט ניי. אויך איז זי ניט צום ערשטן מאל בעריהרט געווארן פון א אידן. אבער אין דער אידישער שפראך, און דורך א אידישן דאקטאר, וואס איז פאפולער ביי די אידישע מאסן, איז עס דאס ערשטע מאל או די דאזיגע פראגע איז אזוי ברייט בעהאנדלט גע- ווארן. אויף דער פראגע האבן זיך אנגערופן פער- שידענע שרייבער ווי למשל: ש. אן-סקי; שמי; מענדל און דר. א. גינבורג. זיי האבן זיך אויס- געדריקט נאנץ אפן, אז זיי לענען זיך ניט פער- האלטן פאסיוו, צו דער גאנצער בעשטראכטונג. אויך האט עס זיי שטארק פארדראסן וואס דר. זשיט- לאזסקי האט גאר רעכמאנט די גאנצע מעשה. זיי האבן פארגעווארפן די פראגן; וועניג פון איהר געלייטן. וועניג בלוט איז דורך איהר פערגאסן געווארן? לאמיר זעהן וואס דר. זשיטלאזסקי האט דא געסענט זאגן, וואס האט אזוי אויסגעבראכט די געהערטע פייטראטן.

אין „דאס נייע לעבן“ כאנד 1, ז. 631 דריקט זיך דר. הייס זשיטלאזסקי אויס בזה הלשון: מיר מוזן רעוויזיערן דעם דרייפוס-פראצעס אין וועלכן עס ווערט טאג-גענילך פערמשפט און געקרייצט אונז אונשולדיג ברודער פון נצרת. און אין זיין רעזעענויע איבר שלום אשים. אין א קארנאלי וואל נאכט * דריקט ער זיך אויס. אויב איך האב ניט קיין טעות איז שלום אשים אין א מאד- נאואל-נאכט דער ערשטער פרום צו רעוויזירן דעם דרייפוס-פראצעס... פון אונזער אונשולדיגן ברודער...

* מיר בעטן די געהערטע לעזר זיך גיט צוהערן צו די אמת'דיגע ווערטער, וואס ווערט געבראכט פון דעם מחבר אין דיון ארטיקל.

** זעה „דאס נייע לעבן“, כאנד 1, ז. 621-631 אין 745-728.
* זעה „דאס נייע לעבן“, כאנד 1, ז. 420-411.

** בעזונדערס זעה זיינע ערצעהלונגן: „Joseph“ — „The Conciliator of Christendom“ — „The Conciliator of the Dreamer“.

אין זיין בוך „The Dreamers of the Ghetto“
*** זעה 1. הכוזרי, מאמר רבועי טימן כ"ב, 2. „תשובות לרמב"ם, ג'ח, 3. ר' יעקב עמדין, רסן מתעלה“.

מאל פיינדליכן פעהאלטן זיך, פון דעם אידישן
המון געגן ישוע. אבער דער מאמענט איז ניט
ווייט, ווען דער המון וועט זיך אנטרעסלן פון די
זאגענאמע פיהרער, וועלכע זענען ניט מעהר ווי
פעראינטערעסירט אין זייערע אייגענע קליין-קרע-
מערישע אינטערעסן, און זוכן שושט אבצוהאלטן
די נייסטיגע שמרעמונגן אין דעם אידישן לאגע.
אבער, דער אינערליכער דראנג איז דעם אידישן
פאלקס-לעבן קען ניט אבגעהאלטן ווערן. ער איז
מעכטיגער ווי דער גאלף שטראם. ער רייסט מיט
אלעס וואס מע קומט איהם אין דעם וועג. ניט
אומזיסט האבן עטליכע זאגענאמע אידישע-הי-
סטאריס אנטהויבן צו שרייבן אויפסלערונגס-אר-
טיקלן איבער דעם לעבן, ארבייט, און איינפלוס
פון ישוע המשיח. דר. א. ניינבורג, אין
איינס פון זיינע ארטיקלן אין „פארוערסט" האט
אפילו געזוכט צו בעווייזן, באותיות וכמופתים דאס
ישוע איז געווען א פרומר איד (*). (וואס פאר א
פאטש אין פנים דאס איז פאר א רעליגיעז-אידיש
פערביסענס געגנער. האסטן געחערט, א מכשף אין
א מגדף, איז נאר א פרומר איד!) אין דער לעצ-
טער צייט האט אויך אבינדר, אין דער
וואכענשריפט „דער אמעריקאנער" אנגעשריבן עט-
ליכע ארטיקלן איבער ישוע. אבינדר, וועל-
כער איבער'חורט כמעט זייעלכע פראזן פון דר.
גינבורג, לעגט אויך צו, דאס ישוע איז געווען
אן אנהענגער פון די בית-הלל (**). מר. מ. שיינקין
האט אפנים ניט געקענט פערשווייגן זעהענדיג דאס
אנדערע האבן זיך גענומן צו דעם ענין, האט אויך
אנגעשריבן אן ארטיקל אין „פאלקס-אדוואקאט"
אין וועלכן ער דערמאנט דעם „נצרי" (***) .

מיר וואס זענען פעראינטערעסירט אין א יעדן
נייעם פרוב וואס אינזערע ברודער מאכן בנוגע-
די ישוע פראגע. זעהען אין די לעצטע ניט גע-
לונגענע פרובן—די ערשטע שוואלדן... די ער-
שטע אנואגער פון'ס אידישן פרייהלינג.

(פארטזעצונג קומט).

טהייל אין וועלכן זיי האבן ערקלערט ישוע אונ-
שוילדיג. צום בעדויערן האט די דאזיגע געזעל-
שאפט א לאנגן קיום ניט געהאט.

III.

די רעוויזיע פון ישוע המשיח'ס פראצעס.

עס איז צום ערשטן מאל דאס אזא נייט-
ווענדיקייט איז ארויסגעזאגט געווארן אין דער
אידישער שפראך. דער געדאנק אליין האט גע-
דארפט איינס אנטרעקן, און אהן צווייטער דער
נסיון איז געווען א גרויסער. אייגענטליך וואלט עס
פיעל בעסער געווען פאר די אידישע שרייבער און
שרייבערליך (מיט דער אויסנאמה פון אייניגע) ווען
די גאנצע מעשה וואלט דערשטיקט געווארן, איז
אבער די צרה אז עס זענען פעהאן מיט'אנערן
אדר ווי זיי ווערן אנגערופן (אין דר. בלאד'ס
„וואכענשריפט", אין ניו-יארקער „מארנן זשורנאל",
און אין דאס נייע לעבן)—נאציאנאל אידישע
קריסטן (*), וואס מיט וייער פראפאגאנדע אונטער
די אידישע מאסן האבן זיי ממש אנגעמאכט אן
איבערסעהרעניש. מען האט אויך איינגעזעהן אז
די איצטיגע יוגנד, וועלכע איז ארויסגעקראכן פון
די ד' אמות פון טראדיציע און איז געקומן אין
בעריהונג מיט דער אלגעמין-אייראפעאישער פו-
טעראטור, און האט דארטן גאר געלעזן, אז ישוע
איז ניט א ממזר בן הנדה, א מגדף און אזוי ווי-
טער, נייערש, דער מאן וואס איז געבוירן און גע-
שארבן אהן זינד' (ראמע). דער ערלעזער פון דער
וועלט' (שעסספיער), דער אידעאלער פערטרעטר
אין פיהרר פון דער מענשהייט' (רוזשאן סטוארט
מילר), א הייליגע פערזענליכקייט... א פריינד פון
אונטערדריקטע און פון ארימע' (מיכאלע באטונין).
„די העכסטע שמופע פון מענשליכער גרויסקייט"
(ע. רענאן). דער קהאל פון לעבעדיג וואס-
גראף לעא סאלטמאן. דער זייער פון דער וועלט'
נקארט מיטסקין. וואס פאר א פאנטראסט! פונקט
דער היפף פון דער אידישן לעגענדרע.

עס איז דער ענג-הערציגער פאנאטיום, און די
צבערזעסטהא פון געחיסע פעהאנען וועלכע זענען
פעהאטן אומליך פאר דעם קאלטן, און מאנכעס

(* זעה „דאס נייע לעבן", באנד 2, ז. 405.
(** זעה „דער אמעריקאנער", יולי 13, 1917.
(**?) זעה „פארוערסט", דעצעמבר 22, 1916.
(***) זעה „פאלקס-אדוואקאט", יולי 27, 1917.

פ. אווער באך.

ש י ר *

אשרי ברי לבב כי הם יחוו
את האלהים. —

געבענשט זענען די וואס האבן
א ריין הארץ, ווארן זיי וועלען
גאט זעהן.
(ברית החדשה: מתי ה').

1. דענק אזוי, ווי גאט נאר וויל
תמיד זאל דיין הארץ זיין ריין,
רייד ניט שלעכט'ס, זיי בעסער שמיל,
זיין געהארכזאם איז זעהר שיין.

משוררים: BCU Cluj / Central University

ליב דיין חבר, ווי זיך אריין,
טהוען גיטס ווער גאר ניט מיד,
טהו ניט פאלשקייט, האלט זיך מליין,
וועסטו זיין א אמת'ר איד.

2. שלעכטע מעשים לעג אוועק,
גוטע מדות לערען אויס,
אדעס, אלעס, האט איין עק,
תמיד בלייבט דאס גוט גרויס.

3. ווען דאס בעזע קומט צוריק,
ווען דיך רייצט דער בעזער פיינד
צו משיח הייב דיין בליה,
ער קען העלפען, איז דיין פריינד.

„אינים איז נויטווענדיג“.

(ברית חדשה; 'פוק' י, 38-42).

וועט זיך צופאלן. ווען די פייז איז אין אונזער האנד קענען מיר זי נאך פירן ווי מיר ווילן, ווען זי איז אבער אויסגעשאסן, קענען מיר זי שוין נישט מעהר פיהרן. איין איינציגעס מאל א קינד און נישט מעהר, איין איינציגעס מאל א יונגער מאן און נישט מעהר; איין איינציגעס מאל א מאן און נישט מעהר. נאר איין איינציגעס מאל א לעבן אויף דויער וועלט און נישט מעהר. וואכט אויף, הייל אינים איז נאר נויטווענדיג.

איבערזעצט פון דייטש מ. א.

פון ישוע המשוח'ס לערע

(ברית החדשה: מתי 1.)

היט אייך אז איר זאלט נישט איירע צדקה גיבן פאר מענשען, כדי איר זאלט פין זיי געזעהן ווערן, ווען נישט האט איר טיין שר שר פון אייער פאטער אין האלמעל. דרום ווען דו גיבסט צדקה זאלסט דו נישט פאר דיר מיט א שופר בלאזן, אזוי ווי די הייכלער טהון אין די שולען און אין די גאסן, כדי זיי זאלן פון מענשען געלויבט ווערן. באמת זאג איך אייך, זיי האבן זייער שר שרין באקומן. אבער ווען דו גיבסט צדקה, לאז נישט דיינע פליגע האנד היסן וואס דיינע רעכטע האנד טהוט, אז דיינע צדקה זאל זיין פערבארנען, און דיין פאטער דער זעהט אין פערבארנען וועט דיר גיבן שר.

און ווען איר זענט מתפלל, זייט נישט ווי די הייכליר (הנפסים), ווארן זיי האבן ליב צו דאווענען ווען זיי שמען אין די שולן און אויף די עפן פון די גאסן, כדי זיי זאלן פון מענשן געזעהן ווערן. באמת זאג איך אייך, זיי האבן שוין זעהר שר בעכומען. אבער ווען די דאווענסט, גיי אין דיין שטוב אריין און שליס צו די טהיר און בעט צו דיין פאטער דער איז אין פארבארנען און דיין פאטער דערזעהט אין פארבארנען וועט דיר גיבן שר. און ווען איר דאווענט פלידערט נישט, אזוי ווי די נויס טהון, ווארן זיי מיינען זיי וועלן דערהערט ווערן דורך פיר רעדן, דרום זייט נישט אזוי ווי זיי, ווארן אייער פאטער ווייסט, וואס איר בעראפט, נאך אייער איר אים דרום בעפעט.

די צייט טראגט מיט די פליעל אונזער לעבן צום קבר. אויב מיר עסן אבער טרינקען—די צייט לויפט. אויב מיר ארבעטן, אבער שלאפן, אבער וואכן—די צייט לויפט. אויב מיר געהן, אבער שמעהן—די צייט לויפט. דעסוועגן לאמיר גוט באטראכטען די ווערטער פון דעם שליה פון ישוע המשיח: זעהט, יעצט איז אנגענומענע צייט, יעצט איז דער טאג פון האילף... (ברית החדשה: 1 קארינט. 6, 2).

אין ערליך איז פארשפראכן, נישט אין תניכ, נישט אין דעם ברית החדשה, אז דאס איבערגע-זאלענע וואסער פון וועלטליכע פארגעניגן וועט אזוי פארניסט ווערן, אז די נשמה וועט איר נאנין פארגעניגן פילען, ס'איז מיט דעם אזוי, ווי מיט דעם וואסער פון ברונען פון סוכר. ישוע המשיח האט געזאגט צו דער פרוי, וואס ער האט ביי יענעם ברונען געטראפען: יעדער וואס טרינקט פון דויעם וואסער, וועט ווידער דארשמען (ברית החדשה: יוחנן, ד'). צעזאר (א מלך) איז אמאל געגאנגען דורך א שטאדט און האט געזעהן, אז פרויען שפילן זיך מיט קעץ און פאפאגליען. ער האט געפרענט: האבן דויע פרויען קיינע קינדער, מיט וועלכע זיי קענען שפילן?!

מיין ליבער פריינד! ווען מ'זעהט די מענד שען אזוי תמיד פארנעמן מיט זייערע וועלטליכע זאכן, מוז מען פרעגען: צו דענקט איר נישט, אז די צייט טראגט אייך צום קבר? דער שליה פון ד'ס שרייבט: באמיהמט אייך וועגן אייערע רע-מונג מיט מורא און ציטערניש (ברית החדש: פיליפ. ב. 12).

פאר וואס מאכט מען שוואך און קראנק די נשמה און גייסט וועגן דעם שטויב פון עולם-הזה? פאר וואס איז מען שמענדיג עכרים און מ'לויפט נאך דער אונטליקליכער, פארהונגערטער וועלט? אה, ווען די מענשען זאלן זיך שוין בא-טראכטן, הייל ס'איז נאך דא צייט?! אונזער נשמה קען באלד טהון דעם לעצטן זיפן, אונזער פנים וועט ווערן טויט-בלייך און אונזער גוף פון ערד

דער איבער-מענשליכער משיח.

פון דר. מ. גרען.

(פארטזעצונג)

מה שמו של מלך המשיח? ו' אבא ברכהנא אמר: ה' שמו שנאמר וזה שמו אשר יקראו: ה' צדקנו (ירמיה כג: ו') (מדרש איכה א: נז). — „ואם איז דער נאמען פונ'ס מלך המשיח? — זיין נאמען איז 'יהוה'. לויט דעם פסוק: „און דאס איז דער נאמען וואס מען וועט איהם רופן יהוה אויגער גערעכטיגקייט.

„יקרא למלך המשיח על שמו, ומה שמו? — ה' איש מלחמה (שמות טו: ג); ומלך המשיח — וזה שמו אשר יקראו ה' צדקנו (ירמיה כג: ו') (מדרש תהלים כא). — און ער רופט דעם מלך המשיח מיט זיין אייגענעם נאמען. נאמ'ס נאמען איז ה' איש מלחמה אין דעם משיח'ס נאמען איז ה' צדקנו.“

מיט פערשידענע נעמען ווערט דער משיח בעצייכענט אין תלמוד.

„ר' יוחנן אמר, לא אברי עלמא אלא למשיח, מה שמו? — צבי ר' שילא אמרי שילדה שמו, שנאמר עד כי יבא שילדה (בראשית מט: י).

דבי ר' ינאי אמרי ינון שמו, שנאמר יהו שמו לעולם, לפני שמש ינון שמו (תהלים עב: יז). דבי ר' הנינה אמרי חנינה שמו, שנאמר אשר לא אתן לכם חנינה (ירמיה מז: יג). ויש אומרים מנחם שמו, שנאמר כי רחק ממני מנחם משיב נפשו (איכה א: מז). ורבנן אמרי ח'ורא דבי רבי שמו, שנאמר אכן חלינו הוא נשא ומכר אובינו סבלם, ואנחנו חשבנוהו ננוע, מכה אלהים ומענה (ישעיה נג: ד). (סנהדרין צח: ב). *

(פארטזעצונג קומט)

* פון דעם זעהן מיר, אז אין דער אלטער צייט האט אויך דער תלמוד פארשטאנען, אז די אנגעוויינע פסוקים פון די כתבי הקודש זענען א אנווייז אויף דעם משיח, גראדע אזוי ווי מיר, מאמינים ביזשע המשיח, פארשטען זיי אויך יעצט.

רעדאקט.

אין מדרש תהלים, אויפ'ן פסוק ויענותך תרנני (תהלים יח: לו). — „דיין ענינות מאכט מיך גרויס“, לעזן מיר דאס פאלגענדע: „ר' יודן בשם ר' המא אמר: לעתיד לבוא הקביה מושיב מלך המשיח לימינו; שנאמר נאם ה' לאדני, שב לימיני (תהלים קי: א). — און דער קומענדר צייט וועט גאט אזעקועצן דעם מלך המשיח ביי זיין רעכטער האנד, ווי עס שמעטש געשריבן. ה' זאגט צו מיין הער, זעץ דיך ביי מיין רעכטער האנד.*

כתוב אחר אומר, כרסיה שביבין דיגורי וכתוב אחר אומר עד כי כרסון רמיו יעתיק יומין יתבי (רניאל ז: ט) — לא כשיא, אחר לו ואחר לרוד? כתניא, אחר לו ואחר לרוד, דברי ר' עקיבא (חגיגה יד, א; סנהדרין לה, ב). — אין איין פסוק שמעטש זיין שמוהל איז פין פייער פלאמין (לשון יחיד), און אין אנדער פסוק שמעטש ביו די שמוהל'ן זיינען אויפגעשמעלט געווארן אין דער עתים יומין האט זיך אוועקגע-זעצט' (לשון רבים). איז דער תירוץ, איין שמוהל פאר איהם (פאר נאט) אין איינער פאר דודן (דער משיח), אזוי ערסלעהרט רבי עקיבא.

* [זעה אין ברית החדשה: מתיתיהו כג: מב-מד; מרקוס יב: לה-לז; לוקס כ: מא-מג; שלחיים ב: ג-ג; אה: אפסים א כ-כא; מילפיים ב: טי; עברים א: יג.

* אז דער משיח ווערט פארשטאנען אונטערן נאמען דוד, קען מען זעהן פון דער פאלגענדער שטעלע: „אמר ר' יהודה, אמר רב, עתיד הקביה להעמיד להם דוד אחר, שנאמר, ויעבדו את ה' אלהיהם ואת דוד מלכם אשר אקים להם“ (ירמיה ל: ט). „חקים“ לא נאמר, אלא „אקים“ (סנהדרין צח: ב). — „גאט וועט פאר זיי אויפשטעלן אן אנדער דוד, ווי עס שמעטש געשריבן, „און זיי וועלן דיענן ה' זייער גאט און דוד זייער קעניג, וועלכן איך וועל זיי אויפשטעלן.“ עס ווערט ניט געזאקט, „איך האב אויטגעשטעלט“, גור, „איך וועל אויפשטעלן“.

וועגן משקה.

אין כוס איז דא סם. ווי אזוי ניסט דו געקומען צו אזא מיינגונג?—פארוואנדערט זאגט דער זיידע. — „איך האב אליין דאס געוועהן, ווען איר זענט געוועהן פארוואמעלט און האט פון איירע כוסות געטרונסען — האט כורש געאנטווארט — אוי, האט פאר א געשריי האט איר דעמאלס געמאכט. אזוי ווי היילדע האט איר געשריגען און געלאכט. ווען איר זענט נאך אזוי געזעסן האט איר כבבוד געהאלטן. מען פיר שיינע רעדעס פון אייער כח און חכמה, אבער ווען איר האט געהאלט אויפשטעהן, זענט איר איבער איירע אייגענע פיס געפאלן. איר האט ניש געוויסט ווער איר זענט אליין; דו, זיידע, האסט ניש געוויסט אז דו ביסט קעניג, און יענע האבן ניש געוויסט. אז זיי זענען אונטערשאנענע.“

וואס דער זיידע האט געאנטווארט צו דעם, ווייס איך ניש. ווען ער זאל זיך געווען באטראכטן, האט ער געמוזט מודע זיין; יא, דאס יונגעל האט אמת געזאגט און מיר אלע מוזן זיך שעמען.

און ער הייבט זאגן אזוי גראדע ווי 2000 יאר צוריק, ווען ס'זענען געטרונקען חייין ביר, אבער פראסט משקה. פון דייטש מ. א.

דער גרויסער מלך כורש פון פערזיען (דברי הימים ב' 36, 22-23; עזרא 1, 1-2) האט די אידן, ווען זיי זענען געוועהן געפאנגן אין גלות, געגיבען ערלייבניס, אז זיי זאלען אין זייער לאנד צוריק געהן.

דער געשיכטע-שרייבער סטענאפאן (געשטארבן 360 יאהר פאר ישוע) דערציילט א עפיווד פון דעם לעבן פון דיוזעס קעניג, ווען ער איז נאך גע-וועהן יונג:

ס'איז געוועהן א סעודה ביי זיין זיידען דער מלך אסטיאנעס, פון מעדיען. אלע גרויסע און מעכטיגע זענען דערביי געוועהן, כורש איז דער מאלס נאך געוועהן א קליין יונגעל, וועלכער האט געמוזט דעם קעניג גיבען א באקאל מיט חייין.

דו מוזט צום ערשטן פון דעם וויין פראבירן. רען—זאגט אים דער זיידע. אזא מין שטייגער איז אין יענער צייט דארט געוועהן אין דעם לאנד, אז דער, וועלכער גיבט דעם קעניג צו טרינקען, מוז צום ערשטן אליין פון דעם כוס טרינקען, אז מ'זאל זעהן, אז דרינען איז נישטא ס'יין סם (ניסט). ייין, דאס מו איך ניטו! — ענטווארט דער קליינע

The Mildmay Mission to the Jews

זאלר „בית - א ל" (מיעטשאנסקי 26) (str. Wl. Herț 10)

יעדען דיענסטאג 7 אוהר אבענדס, אויך שבת 3 אוהר נאך מיטטאג — און 7 אוהר אבענדס.

ווערן אפגעהאלטן דרשות און ערקלערונגען אויך געזאנג מיט אקקאמפאנימענט פוסגארמאניום וועגען דער לעבע גאטטעס.

דער איינגאנג פריי פאר אללע

אים זאלר „בית - א ל" איז אויך צו בעקומען המשים תניכ און אנדערע רעליגיעזע ביכער אויף זשארגאן, לשון קודש, רוסיש, ראמייניש.

א בא געמענטן פרייז: — יאהרליך 12 לעי. 6 חדשים 7 לעי.

Adresa: Redacția „Binevestitorul“ Expediț. G. Tarlev, str. Wl. Herț 10 (str. Unirei 26), Chișinău—Basarabia.

Tip. „Tehnic“, Chișinău.

Redacția și Administrația: Mision Englez „Mildmay“ L. Awerbuch.

נוצליכע ווערמער.

האלטן זיי תשובה געטון. און ער זאגט איהם: ווען זיי הערן נישט משה'ן און די נביאים, אזוי ווען עס העט אויך איינער פון די טויטע אויפ-שמעהן ווערן זיי אויך נישט גלויבן.
(ברית חדשה: לוקאס קאפ. 16, פסוק 19-31)

פריי דרך א יונגער מאן אין דיינע יוגענד, און לאז דרך דיין הארץ נישט אויפשיהרן היין די מעג פון דיינע יוגענד, און געה אין העג פון דיין הארץ, און נאך דעם אנזעהען פון דיינע אויגן, האבער די זאלטע הייסן, אז וועגן דעם אלס וועט דרך נאט ברענגען צו דעם משפט.

דאריבער זאלסט יו געדענקן דיין בעשעפער, אין די טעג פון דיינע יוגענדשאפט, איידער די שלעכטע טעג קומן אן, און די יארן גרייבן, ווען די וועסט זאגן: „אך האב שוין נישט א פערלאנגן אין זיי.“ ביז די זון אדער דאס ליכט, אדער די לבנה און די שטערן זיינען נאך נישט פאר-פינסטערט געזארגן, און די האלקנס האבן זיך נאך נישט צוריקגעקעהרט נאך דעם רעגן.
(קהלת קאפ. 11 און 12)

ברית חדשה:

הייב אלדינג, האט עס איז און דער וועלט: די תאוה פון דעם פלייש, די תאוה פון די אויגן און די תאוה פון דעם לעבן, אז נישט פון דעם פאטער, נור פון דער וועלט. און די וועלט פאר-געהט מיט איהר תאוה; ווער אבער עס מהוט דעם רצון פון נאט, דער בלייבט אויף עביני.
(א. יוחנן קאפ. 2 פסוק 16-17):

און איהר עלטערן בריינט נישט ארויף אין בעס אייערע סינדער, און דערציהט זיי אין מוסר און אין דער לערע (תוכחה) פון אינזערן הערן.
(עפעז קאפ. 6 פסוק 4)

משלי (קאפ. 23 פסוק 29-35):

צו וועמען איז וועה? צו וועמען איז א סלאג? און צו וועמען איז סריגעריי? און צו וועמען איז אימוזסטע רייד? און צו וועמען זענען האונדן אומזיסט? צו וועמען זענען רייטע אויגן? צו די האס זוימען זיך לאנג ביי דעם חייף, צו די האס קומען צו זוכן געמישטן חייף. די זאלטע נישט

קומט צו מיר אלע וואס זענען מייד, און וואס זענען אונטער איין שווערער משא, און איך העל אייך דערקוויקן—האט גע-זאגט דער משיח.
(ברית חדשה: קאפ. 11 פסוק 28)

עס איז געווען איין רייכער מאן, ער פרעגט זיך קליידן מיט פורפער און ביסוס, פרייען זיך אלע טאג אין תענוגים. און עס איז געווען אויך איין ארעמאן, מיט דעם נאמען אלעזר, וועלכער איז געלעבן ביים רייכנס טויער טראגט פיר מיטן געשוירן. ער האט געזאלט זיך אנצוועמיגן פון די ברעקלאך וואס פאלן אראפ פון דעם רייכנס מיש. און די הינט פלעגן אויך קומען און לעקן זיינע געשוירן. דער ארעמאן איז געשטארבען, און די מלאכים האבן איהם אוועק געטראגן אין אברהם'ס שויס, דער רייכער איז אויך אוועק געשטארבן, און מען האט איהם באגראבן. און ווען ער איז געווען געפלאנט אין העלעע (גהנם), האט ער אויפגעהויבן זיינע אויגן און האט פון היינטס דערוועהן אברהם'ן און אלעזר'ן אין זיין שויס, און ער האט געשריגן מיט איין הויכן קול און געזאגט: מיין פאטער אברהם! האב רחמנות אויך מיר, אין שיק אלעזר'ן אז ער זאל איינמונקן זיין שפיץ פינגער אין האסער, כדי ער זאל אפטיילן מיין צונג, דען איך פלאג מיך אין דיין פלאס, און אברהם זאגט: קינד! געדענק, דאס די האסט שוין מקבל געווען דיין גושם אין דיין לעבן, און אלעזר דאס שלעכטס; יעצט האט ער נחמה און די צער. אחוץ דעם, ליגט צווישן אייך און אונז איין גרויסע טיפענעס אזוי, אז די וואס וויל אריבער געהן פון דאנען צו אייך, זאלן נישט מענען אויך פון דארטן צו אונז זאל מען נישט אריבער געהן. און ער זאגט: ווען אזוי, מיין פאטער, שיק איהם אהיים צו מיין פאטער'ס הויז, דען איך האב פינף ברידער; לאז ער זיי הארנען, כדי זיי זאלן אויך נישט קומען און דיין ארט פון פלאגן. אברהם זאגט איהם: „זיי האבן משה'ן און די נביאים, לאין זיי, זיי הערן. און ער זאגט: נייך, מיין פאטער אברהם! ווען איינער פון די טויטע זאל צו זיי קומען,

פאר מיר נישט; אלעס איז מיר ערלויבט, אבר קיין זאך זאל איבער מיר קיין מאכט נישט בעקומן.

(א קאריגנטהער קאפ. 6 פסוק 12).

...יעדער, וועלכער טוהט א זינדע, איז א קנעכט

פון דער זינדע. און א קנעכט בלייבט נישט עביג

און הויז, א זעהן בלייבט עביג. דעריבער ווען דער

זעהן וועט אייך פריי מאכן, אזוי וועט איר אין

אמת'ן פריי זיין. (יחזקאל קאפ. 8 פסוק 34-36).

דען נאט האט אזוי געליבט די וועלט, אז

ער האט זיין בן יחיד געגעבן, כדי יעדער, ווער עס

גלויבט אין איהם, זאל נישט פארלאזן ווערן, נור

האבן עוויגס לעבן. (יחזקאל קאפ. 3 פסוק 16).

דען דער בן האדם איז געקומן צו זוכן אין

מציל זיין וואס עס איז פארלאזן.

(יוקאס קאפ. 19 פסוק 10).

ווען מיר זענען אבער מתודה אונזערע זינד, אזוי

איז ער געטריי און געדעכט, ער איז אונז מוחל

אונזערע זינד און רייניגט אונז פון אלע אונגעזעכט.

טיגטייט. (א יחזקאל קאפ. 1 פסוק 9)

אנקוקן דעם הייז ווען ער איז רויט, ווארן ער גיט

זיינע פארב צו דעם כוס ווען עס געהט רעכט

ארום. צום סוף בייסט ער חי' א שלאנג, און גלייך

חי' א נישמיגע שלאנג שמעכט עס. (אז) ריינע

אויגן זאלן זעהן פרעמדע הייבער, און דיין

הארץ וועט רעדן פארקערטע זאכן. און די וועלט

זיין אזוי ווי איינער וואס ליגט מיטן פון דעם

ים, און אזוי ווי דער וואס ליגט אויף דער שפיץ

פון א זעגל ביים. זיי האבן מיך געשלאגן, האבער

איך בין נישט קראנק געווארן: זיי האבן מיך גע-

קלאפט און איך האב נישט געיארט, ווען וועל איך

מיך אויפמאכן, איך וועל עס נאכמאל זוכן.

ברית חדשה:

נישט די נגיבים, נישט די, וועלכע יאגן זיך נאך

געלט, נישט די זויפער (שכורים), נישט די לעסטערער,

נישט די גלונים וועלן ירשענען דאס מלכות האלהים.

(א קאריגנטהער קאפ. 6 פסוק 10).

שלעכטע געזעלשאפט פארדארבט נוטע מדות.

(א קאריגנטהער קאפ. 15 פסוק 33).

אלעס איז מיר ערלויבט, אבר נישט אלעס איז

איך רעכער טאבאק:

1. ס'פען גארנישט זיין בעסער ווי וואלעקען פון רויך אין די לופט ארויס צולאזן.

2. חיי'ל איך בין איינער פון די גליסליכע, וואס האבן נאר קיין רחמנות אויף מענשען און קען גאנץ רוהיג פארדארבן די ריינע לופט.

3. חיי'ל אנדערע רעכערן אויכט אין איר, אלס א נאר חיי'ל אלע נארישקייט פון אלע נאר רונים נאכטוהן.

4. חיי'ל איך... חיי'ל איך... האב אמאל אנד געהויבן צו רעכערן און האב קיין פה נישט דאס אוועק צו ווארפען.

5. חיי'ל איך בין איינער פון די גליסליכע, וואס האבן נאר קיין רחמנות אויף מענשען און קען גאנץ רוהיג פארדארבן די ריינע לופט.

6. חיי'ל אנדערע רעכערן אויכט אין איר, אלס א נאר חיי'ל אלע נארישקייט פון אלע נאר רונים נאכטוהן.

7. חיי'ל איך... חיי'ל איך... האב אמאל אנד געהויבן צו רעכערן און האב קיין פה נישט דאס אוועק צו ווארפען.

8. חיי'ל איך בין איינער פון די גליסליכע, וואס האבן נאר קיין רחמנות אויף מענשען און קען גאנץ רוהיג פארדארבן די ריינע לופט.

9. חיי'ל אנדערע רעכערן אויכט אין איר, אלס א נאר חיי'ל אלע נארישקייט פון אלע נאר רונים נאכטוהן.

10. חיי'ל איך... חיי'ל איך... האב אמאל אנד געהויבן צו רעכערן און האב קיין פה נישט דאס אוועק צו ווארפען.

1. חיי'ל איך בין צו געזינד און ס'איז מיר איבריג, דערפאר מוז איך מיך באמיהן, ווי מעגליך שנעלער, דאס פטר' צו זיין.

2. חיי'ל איך האב היינערדאר' נוטע: און שטארק קע לינגען און זיי פאסמען פאר דעם רויך אזא נישט, ווי א בילדע (שטאר) אויף א אויג.

3. חיי'ל איך האב איבריגעס געלר און דענק אז ס'וועט זיין דאס קלוגסטע, ווען איך וועל דאס, אזוי גיך ווי מעגליך, אין די לופט בלאזען.

4. חיי'ל איך האב איבריגע צייט און חיים אז

זאאל, בית-אל, מיעסשאנסקי (str. Wl. Herț 10)

יעדען דיענסט איז 7 אהר אכענדס, אויך שבת 3 אהר נאך מיטאג—און 6 אהר אכענדס ווערן אפגעהאלטן דרשות און ערקלערונגען אויך געזאנג מיט אקקאמפאנימענט פוסנארמאניום וועגן דער ליעבע גאטטעס.

דער איינגאנג פריי פאר אלע

אים זאל בית-אל איז אויך צו בעקומען השמים, תניב און אנדערע רעליגיעזע ביכער אויף זשארנאל, לשון קודש, רוסיש, ראמיניש.